

18/11/2019

El procés de finançament de la investigació acadèmica

En aquest article, els investigadors estudien el procés de finançament de la investigació acadèmica a partir de dades recollides de projectes concedits per l'Engineering and Physics Research Council (EPSRC) i sobre els investigadors afiliats a departaments d'enginyeria en universitats de Regne Unit. Diferents preguntes sobre la qualitat i la diversitat guien l'anàlisi.

Una part important de la investigació desenvolupada a les universitats es finança a través de convocatòries de projectes finançats amb fons públics. Hi ha algunes evidències de com funciona el procés: quins grups de recerca tendeixen a sol·licitar, quins criteris s'utilitzen per avaluar-los, quins equips són finançats... No obstant això, la dificultat per accedir a dades de les agències de finançament fa que sigui difícil fer una anàlisi amb profunditat d'aquest procés.

Utilitzant dades de les sol·licituds i els projectes concedits per l'Engineering and Physics Research Council (EPSRC), a "Funding Academic Research: Grant Application, Partnership, Award, and Output", Albert Banal-Estañol (UPF i BGSE), Inés Macho- Stadler (UAB i BGSE) i David Pérez-Castrillo (UAB i BGSE) analitzen aquestes etapes.

Per complementar les dades del EPSRC, els autors van realitzar una recerca d'informació

(publicacions a la Web of Science, en quina universitat van fer la tesi doctoral, ...) sobre tots els investigadors afiliats a departaments d'enginyeria en universitats del Regne Unit. A partir d'aquesta informació, es van construir variables de qualitat, diversitat,... dels equips.

L'anàlisi indica que els millors investigadors (en termes d'impacte dels seus articles d'investigació publicats en els últims anys) són els que majoritàriament sol·liciten aquests fons. Són bones notícies ja que si els sol·licitants no estiguessin entre els millors dels acadèmics, potser convindria plantejar-se si el programa aconsegueix atraure a qui desitja donar suport.

Encara que el finançament és només per a acadèmics, el programa permet que en el projecte hi col·laborin empreses. De fet, un terç dels projectes són col·laboratius. La pregunta rau en entendre quins grups d'acadèmics escriuen projectes en col·laboració i quins no. Els resultats mostren que els investigadors que fan recerca bàsica i de més impacte tendeixen a presentar projectes sense empreses.

Seguint amb l'esquema temporal, la següent pregunta és quines característiques fan més probable que un equip sigui finançat. Malgrat la seva riquesa, les dades no inclouen detalls sobre les qualificacions dels panells d'avaluació. Utilitzant el passat com informació sobre la qualitat i el tipus de recerca dels membres de l'equip i construint mesures de diversitat en coneixement d'aquest equip (disciplina dins de l'enginyeria, impacte dels membres de l'equip) i altres mesures demogràfiques (edat acadèmica, gènere, universitat dels membres de l'equip), l'anàlisi mostra que els millors investigadors tendeixen a rebre finançament, però aquells amb formació externa estan penalitzats (sobretot quan aquesta no és dels Estats Units). A qualitat similar, els més joves també són penalitzats en el procés de selecció pel que fa als investigadors establerts.

Finalment, s'estudien els resultats d'aquests projectes en termes de treballs publicats en revistes del Web of Science (utilitzant impacte de la revista i citacions rebudes per l'article com a mesures de qualitat). Les conclusions en aquesta última etapa mostren, d'una banda, que els projectes finançats en què col·laboren empreses tendeixen a produir menys resultats. Només aquells projectes que col·laboren amb empreses que fan elles mateixes bona investigació són millors que els projectes no col·laboratius. Això sembla indicar que, en avaluar un projecte en el qual col·labora una empresa, pot ser necessari avaluar si aquesta empresa fa recerca de qualitat. D'altra banda, l'anàlisi mostra que els projectes d'equips més diversos o amb investigadors més joves tendeixen a tenir més i millors resultats, tot i que també tendeixen a ser penalitzats en el procés d'avaluació. La raó d'aquest biaix pot estar lligada al risc inherent a aquests projectes o a la tendència a sobre-ponderar la factibilitat del projecte en el procés d'avaluació. En qualsevol cas, entendre com funciona el procés de concessió de fons públics ajudarà a millorar el disseny i l'eficiència d'aquests programes.

David Pérez Castrillo

Àrea de Fonaments de l'Anàlisi Econòmica

Departament d'Economia i d'Història Econòmica

Universitat Autònoma de Barcelona

David.Perez@uab.cat

Referències

Banal-Estañol, Albert & Macho-Stadler, Inés & Pérez-Castrillo, David. (2019). **Evaluation in**

research funding agencies: Are structurally diverse teams biased against? *Research Policy*. DOI: [10.1016/j.respol.2019.04.008](https://doi.org/10.1016/j.respol.2019.04.008).

[View low-bandwidth version](#)